

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului**

Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 66

din 29.06.2009

privind soluționarea contestației formulate de
S.C.S.R.L. din localitatea, județul, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului sub nr.din 18.03.2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului prin adresa nr.din 17.03.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 18.03.2009, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, având domiciliul fiscal în localitatea, .., județul

Societatea contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma delei, reprezentând majorări de întârziere, din care:

-lei aferente impozitului pe profit;
- lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
-lei (.....lei +lei +) aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația formulată solicită următoarele:

- anularea Deciziei de impunere nr.din 09.02.2009 și exonerarea de la plata sumei delei, reprezentând majorări de întârziere;
- suspendarea executării Deciziei de impunere nr.din 09.02.2009 până la soluționarea contestației.

Societatea susține că referitor la majorările de întârziere în sumă delei aferente impozitului pe profit, în sumă de lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap și în sumă delei aferente taxei pe valoarea adăugată, motivul contestației îl reprezintă ilegalitatea sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr. din 28.08.2008.

De asemenea, precizează că majorările de întârziere menționate se referă la creanțele stabilite prin Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, cu toate că prin decizia de calcul al accesoriilor se face referire la Declarația nr.din 12.09.2008, solicitând în același timp să-i fie comunicată această declarație.

1. Societatea solicită să se constate netemeinicia deciziei de impunere sub aspectul stabilirii la plată a impozitului pe profit suplimentar și a accesoriilor acestora, motivând următoarele:

a) cu privire la impozitul pe profit în sumă de lei stabilit prin neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor cu apa minerală facturată către S.R.L., contestatoarea precizează că organul de control indică prevederile art. 14 din Legea minelor nr. 61/1998, adică o dispoziție abrogată la data de 27.03.2003 prin Legea nr. 85/2003;

b) cu privire la cheltuielile cu amortizarea utilajelor achiziționate cu factura fiscală nr./18.07.2002, reprezentând 2 mașini de aplicare mână la box-uri, societatea apreciază că argumentele aduse de organele de control sunt lipsite de temei;

c) cu privire la cheltuielile cu amortizarea utilajelor achiziționate de la S.C.S.R.L., S.C. S.R.L.și S.C.S.R.L., contestatoarea susține că au fost fără temei înlăturate, pe motiv că prin precedentul raport de inspecție fiscală s-a apreciat ca nedeductibilă TVA aferentă acestor facturi, organele de inspecție ce au întocmit prima decizie de impunere au reluat motivația, omițând faptul că s-a suspendat soluționarea contestației, fiind în derulare efectuarea unor cercetări penale;

d) cu privire la cheltuielile pentru prestări servicii de către S.C. S.R.L., în mod netemeinic organul fiscal a apreciat că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 21 alin. 4 din Codul fiscal. De asemenea, susține că activitatea de consultanță a fost efectiv prestată, în baza unui contract;

e) cu privire la cheltuielile efectuate pentru servicii de consultanță juridică prestate de Cabinetul individual, în mod netemeinic și nelegal s-a considerat că acestea nu au fost justificate cu documente. Necesitatea unui astfel de contract poate fi justificată doar și prin contestația formulată împotriva acestei decizii de impunere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și accesoriile calculate, societatea precizează următoarele:

a) cu privire la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în urma constatării nedeductibilității facturilor emise de S.C. S.R.L. societatea apreciază că organul de control a procedat incorect, stabilind că aceste facturi sunt emise în baza unor convenții nule de drept, invocând un temei de drept abrogat.

b) cu privire la TVA stabilită suplimentar în urma constatării nedeductibilității facturilor emise de S.C. S.R.L. și Cabinet Individual, societatea consideră ca neîntemeiată obligația stabilită de organul fiscal.

3. Referitor la vărsămintele de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, societatea susține că organul fiscal s-a raportat pentru anul 2007 la un act normativ abrogat, că sunt rezultatul unor greșeli de calcul și că nici nu sunt dovedite cu documente.

4. Societatea susține că prin Decizia nr.din 06.10.2008 sunt menționate ca explicație a sumei stabilite la valoarea delei penalități pentru un număr total de 415 zile, de la data de 13.08.2008 la data de 01.10.2008.

Contestatoarea susține că se reia eronat calculul obligațiilor accesorii de la data de 13.08.2007, în loc să se reia de la data de 13.08.2008, când s-a finalizat controlul fiscal, fiind calculate majorări de întârziere pentru încă un an în plus.

5. În legătură cu majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată datorată în baza Decontului nr.din 07.05.2008, societatea susține că datorează o taxă pe valoarea adăugată în sumă delei, sumă care a fost achitată la data de 20.05.2008, prin virament, cu OP nr., nemaiputând fi calculate majorări, obligația fiscală fiind stinsă.

6. În ceea ce privește motivele ce țin de ilegalitatea obligațiilor accesorii taxei pe valoarea adăugată în sumă delei stabilită prin Decizia de impunere nr.din 15.04.2008, societatea precizează că această decizie nu mai poate produce nici un efect juridic până la judecarea de către instanța de contencios administrativ a fondului cauzei.

De asemenea, societatea precizează motivele pentru care se impune anularea Deciziei de impunere nr.din 15.04.2008 și a Raportului de inspecție fiscală ce au stat la baza stabilirii sumei delei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente, contestând aceste acte administrative, a căror motive le prezintă și prin contestația actuală, privind accesoriile.

Prin contestația formulată precizează că în perioada 19.02.2008 – 14.04.2008 societatea a fost supusă unei inspecții parțiale, având ca obiect reverificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.06.2002 – 30.09.2004.

Contestatoarea susține că reverificarea unei perioade se putea face doar pe cale de excepție, în condițiile strict prezentate de lege, respectiv atunci când apăreau date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării primei inspecții fiscale sau atunci când erau constatate anumite erori de calcul care influențau rezultatele primei inspecții.

Societatea consideră că organele de control au încălcat prevederile art. 91, 91, 93 și 98 din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, precizează că decizia de reverificare în temeiul căreia s-a efectuat ultima inspecție fiscală a fost emisă ca urmare a notei de prezentare nr. din 18.02.2008, întocmită de Serviciul de audit intern, notă care nu i-a fost prezentată pentru a-i cunoaște conținutul. Decizia de reverificare nu este motivată în sensul de a se prezenta elementele noi care ar îndreptăți organele de control să reia inspecția fiscală.

În măsura în care elementele situației de fapt au fost accesibile organului de inspecție cu ocazia controlului efectuat inițial, faptul că nu au fost analizate toate operațiunile mai mult sau mai puțin relevante, referitoare la TVA în perioada analizată, nu poate constitui un motiv de reluare a inspecției fiscale.

Societatea susține că potrivit prevederilor legale auditorul verifică instituția, putând să formuleze sugestii privind activitatea instituției și greșelile din activitatea organului fiscal supus auditării, serviciul de audit intern nefiind în măsură să furnizeze activității de inspecție fiscală elemente noi intervenite de la inspecția precedentă.

Totodată, contestatoarea precizează că reverificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada aprilie 2002 – decembrie 2002 a vizat o perioadă pentru care s-a prescris dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale. Dreptul de a se stabili obligații fiscale suplimentare pentru perioada menționată mai sus s-a prescris la data de 01.01.2008, dată la care s-au împlinit 5 ani de la data de 01.01.2003.

- Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea precizează că aceasta s-a rambursat în condiții de deplină legalitate, în urma unor operațiuni de vânzare-cumpărare de utilaje.

În ceea ce privește cuantumul prețului la care utilajele au fost achiziționate, societatea susține că acesta este real și că orice agent economic urmărește să obțină profit.

- Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea consideră că este deductibilă fiscal, aceasta fiind trecută în decontul

de TVA în deplină legalitate și reflectă derularea unor operațiuni comerciale corecte într-o economie de piață, neavând obligația să verifice dacă bunul funcționa sau nu la sediul furnizorului sau dacă acesta a depus deconturi de TVA.

- Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei (..... lei în decontul lunii mai 2002 și lei în decontul lunii noiembrie 2002), societatea consideră că aceasta este deductibilă și că a beneficiat în mod legal de rambursarea acesteia, nefiind răspunzătoare de faptul că furnizorul furnizorului nu a fost găsit la sediul social.

Consideră că societatea nu poate să răspundă dacă un contribuabil își declară în mod real sau fictiv sediul social, dacă își conduce în mod legal evidența formularelor cu regim special sau dacă depune la organele fiscale declarațiile în mod corect.

- Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea menționează următoarele:

- suma de lei reprezintă TVA aferentă unui export în comision pentru care încă nu a obținut copia DVE cu mențiunea „liber de vamă” și că în mod corect s-a dispus la prima verificare ca această sumă să fie suspendată la rambursare.

Precizează că în ipoteza în care nu va reuși să prezinte documentul solicitat în interiorul termenului de prescripție nu va solicita rambursarea acesteia.

- suma delei reprezintă TVA aferentă facturilor de consum apă în perioada 01.01.2004 – 30.06.2004 și apreciază că are dreptul la deducere.

- Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea susține că este aferentă facturilor de consum apă în perioada iulie 2004 – septembrie 2004 și că, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a speței, suma trebuie reportată în continuare, deoarece reprezintă în mod cert TVA ce a fost plătită societății ce a emis facturi și care a fost colectată de aceasta.

- Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, aferentă facturii emisă de, societatea susține că a fost suspendată de prima inspecție fiscală pe motiv că utilajele achiziționate nu se aflau la sediul social al acesteia, ci în custodie la alte persoane juridice.

Contestatoarea menționează că bunurile există, sunt noi și au fost achiziționate în condiții de deplină legalitate.

- **Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei,** societatea susține că aceasta a făcut obiectul a numeroase inspecții fiscale ce au privit perioada respectivă și apreciază că înregistrările contabile și deconturile de TVA reflectă cu exactitate realitatea operațiunilor economice derulate.

7. În ceea ce privește suspendarea executării deciziei de impunere, societatea susține că executarea silită a unei sume pe care nu o datorează ar duce la incapacitate de plată și ulterior la insolvență.

De asemenea, precizează că stabilirea acestora creează serioase prejudicii societății, fiind de natură să blocheze definitiv activitatea economică a firmei.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului au stabilit că S.C.S.R.L. datorează majorări de întârziere în sumă totală delei, iar societatea contestă suma delei, din care:

-lei aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Declarațiadin 12.09.2008, pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009;

- lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate în sumă delei, stabilite prin Declarațiadin 12.09.2008, pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009;

- lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei stabilită prin Decont 300 nr.din 07.05.2008, pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009;

-lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei stabilită prin Declarația nr.din 21.04.2008, pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009;

-lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită prin Declarațiadin 12.09.2008, pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată declarată de contribuabil, în sumă delei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă contestatoarea datorează majorări de întârziere pentru sumele declarate și neachitate în termen.

În fapt, organele fiscale au stabilit că **S.C.S.R.L.** datorează majorări de întârziere în sumă de lei pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de societate prin Decontul nr.din 07.05.2008.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, accesoriile în sumă de lei au fost calculate pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de societate prin Decontul nr.din 07.05.2008.

Societatea susține că a efectuat plata sumei de lei, reprezentând TVA pentru luna aprilie 2008, individualizată prin Decontul nr.din 07.05.2008.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, accesoriile în sumă de lei au fost stabilite pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată delei, declarată de societate prin Decontul nr.din 07.05.2008.

Din decizia de impunere contestată rezultă că organul fiscal a calculat majorări de întârziere pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de societate prin Decontul nr.din 07.05.2008, și pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

Așa după cum precizează organele fiscale prin referatul cu propuneri de soluționare, cu suma de lei, achitată de contribuabil la data de

20.05.2005, s-a stins o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

În legătură cu modul în care a fost stinsă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, achitată de contribuabil, organele fiscale, prin referatul cu propuneri de soluționare, fac următoarele precizări:

„La data de 21.05.2008 a expirat scadența pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr./15.04.2008 (comunicată societății în data de 21.04.2008) pentru care AFPCM a județului a emis și comunicat societății actele de executare silită, respectiv somație și titlul executoriu nr./21.05.2008, iar societatea avea depus pentru luna aprilie 2008 Decontul de taxa pe valoarea adăugată nr./07.05.2008 pentru suma delei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată cu scadență ulterioară, respectiv 25.05.2008.

Având în vedere faptul că la data plății de către societate a sumei de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, obligația de plată restantă la taxa pe valoarea adăugată era doar cea stabilită prin Decizia de impunere nr./15.04.2008, suma de lei a stins parțial din această obligație, respectiv dinlei, aplicându-se în acest caz prevederile art. 169, alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată - „Suma realizată în cursul procedurii de executare silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după comunicarea somației prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod”. Potrivit prevederilor aceluiași act normativ - Titlul VIII – „Colectarea creanțelor bugetare”, cap. 2, cap. 8, cap. 12, modalitatea de stingere a creanțelor fiscale sunt: plata voluntară, compensare, restituire, executare silită, dare în plată.”

Potrivit prevederilor art. 169, alin. 2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, „Creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu se sting cu sumele realizate” conform alin. (1) „în ordinea vechimii, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia”.

Ținând cont de cele prezentate mai sus, suma de lei, achitată voluntar de către societate a stins parțial în mod legal din taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, evidențiată în decizia de impunere nr./15.04.2008, TVA cu scadența 20.05.2008 și cuprinsă în somația și titlul executoriu nr./21.05.2008, comunicată societății prin fax în data de 21.05.2008 și nu a stins din TVA în sumă delei, declarată de societate prin Decontul nr.din 07.05.2008 ”

Totodată, prin adresa Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, nr.din 17.06.2008 aflată în xerocopie la dosarul cauzei, organul fiscal comunică societății contestatoare următoarele: *„suma de lei achitată de dvs. cu titlu de TVA a stins parțial, conform prevederilor legale invocate, TVA stabilită suplimentar de către organele de inspecție fiscală”.*

Din cele prezentate rezultă că organele de control au stins cu suma de lei achitată de contribuabil o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, rămânând neachitată taxa pe valoarea adăugată declarată de societate prin Decontul nr.din 07.05.2008.

Față de cele prezentate, **urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația pentru suma de lei, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de contribuabil.

2. Referitor la suma delei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.din 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de S.C.S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile.

În fapt, organele fiscale au stabilit că pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009 S.C.S.R.L. datorează majorări de întârziere în sumă delei, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, prin care a fost stabilită suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.din 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de S.C.S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile, pe motiv că organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, prin care a fost stabilită suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă delei (.....lei – lei achitată de contribuabil), care a generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.din 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C.S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv până la soluționarea laturii penale.

Se reține că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, în sumă delei, s-a dispus suspendarea soluționării cauzei.

Astfel, soluționarea cauzei pentru majorările în sumă delei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, depinde de existența sau inexistența taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

Deoarece pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.din 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C.S.R.L., se va suspenda soluționarea și pentru majorările de întârziere în sumă delei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept **"accessorium sequitur principale"** (accesoriul urmează principalul).

În același mod și-a exprimat punctul de vedere și Direcția Generală Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care, prin adresa nr./25.08.2008, înregistrată la Direcția Generală a

Finanțelor Publice a județului sub nr.din 29.08.2008, precizează următoarele:

„[...] în situația în care dezlegarea pricinii atârână, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări, suspendarea vizează o chestiune de a cărei soluționare ar putea depinde și soluția ce va fi pronunțată în cauza dedusă judecării pe cale administrativă.

Suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care organele de soluționare ar pronunța soluții contradictorii.

Pentru cele ce preced, apreciem că, dumneavoastră, în exercitarea principiului rolului activ în sistemul căilor administrative de atac, aveți facultatea de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei în cazul în care soluționarea acesteia depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv după soluționarea pe fond a contestației depusă împotriva titlului de creanță care individualizează obligația fiscală principală de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii.”

Având în vedere cele precizate mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **va suspenda soluționarea** cauzei pentru majorările de întârziere **delei.**

Procedura administrativă va fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și pct. 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5. Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. [...].”

3. Referitor la majorările de întârziere în sumă delei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, aferente creanțelor fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr.lei, pentru care societatea a formulat contestație și pentru care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dat soluții de respingere, desființare și suspendare a soluționării contestației pentru creanțele fiscale ce au generat accesoriile.

Având în vedere că prin decizia de calcul al accesoriiilor se face referire la Declarațiadin 12.09.2008, declarație care contestatoarea susține că nu i-a fost comunicată, prin adresa nr.din 26.11.2008 s-au solicitat organelor fiscale lămuriri în acest sens.

Prin adresa nr.din 09.12.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 09.12.2008, organele fiscale precizează că Declarațiadin 12.09.2008 menționată în decizia de calcul al accesoriiilor se referă la Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, data de 12.09.2008 fiind data confirmării de primire de către societate a acestei decizii de impunere.

Totodată, prin adresa menționată mai sus, organele fiscale precizează că Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, prin care au fost stabilite creanțele fiscale care au generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

În fapt, organele fiscale au stabilit că **S.C.S.R.L.** datorează majorări de întârziere în sumă delei, aferente creanțelor fiscale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 12.09.2008, după cum urmează:

-lei aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Declarația nr.din 12.09.2008, pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009;
- lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate în sumă delei, stabilite prin Declarațiadin 12.09.2008, pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009;
-lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită prin Declarațiadin 12.09.2008, pentru perioada 07.01.2009 – 04.02.2009.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulate de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de

inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus următoarele:

- **respingerea** ca neîntemeiată a contestației pentru suma totală delei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
-lei accesorii aferente impozitului pe profit;
-lei TVA;
-lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate;
- lei majorări de întârziere aferente vărsămintelor de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate;

- **desființarea** Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
 - lei accesorii aferente impozitului pe profit;
 - lei TVA;
 - lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;
- urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze cauza;

- **suspendarea soluționării cauzei** pentru suma de lei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
- lei accesorii aferente impozitului pe profit.

Având în vedere soluțiile date de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Decizia nr.....din 05.06.2009, Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin adresa nr.din 19.06.2009, precizează următoarele:

„1. Sume reprezentând majorări de întârziere aferente debitelor pentru care a fost respinsă contestația:

- lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
-lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;

2. Sume reprezentând majorări de întârziere aferente debitelor anulate prin desființarea deciziei de impunere susmenționate emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr./28.08.2008:

-lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
-lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;

3. Sume reprezentând majorări de întârziere aferente debitelor pentru care s-a suspendat soluționarea cauzei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală:

-lei – accesorii aferente impozitului pe profit.”

3.1 Referitor la majorările de întârziere în sumă delei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este învestită să se pronunțe asupra accesoriilor aferente unor creanțe pentru care societatea a formulat contestație, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus respingerea contestației pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesorii în sumă delei.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, prin care au fost stabilite creanțele fiscale principale care au generat accesorii delei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulate de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus **respingerea** ca neîntemeiată a contestației pentru creanțele fiscale principale în sumă de lei, care au generat accesorii în sumă delei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
-lei TVA;
- lei vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus **respingerea** ca neîntemeiată a contestației pentru creanțele fiscale în sumă de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
-lei TVA;
- lei vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin adresa nr.din 19.06.2009, precizează că sumele reprezentând majorări de întârziere aferente debitelor pentru care a fost respinsă contestația sunt următoarele:

- lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
-lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate.

Se reține că pentru creanțele fiscale care au generat accesorii stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, în sumă delei, s-a dispus respingerea contestației.

Deoarece pentru creanțele fiscale principale în sumă de lei, care au generat accesorii delei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C.S.R.L., **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru majorările de întârziere în sumă delei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

3.2 Referitor la majorările de întârziere în sumă delei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra accesoriilor aferente unor creanțe pentru care societatea a formulat contestație, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus desființarea Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008 pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesoriile în sumă delei.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, prin care au fost stabilite creanțele fiscale care au generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulate de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus **desființarea** Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, pentru creanțele fiscale în sumă delei, care au generat accesoriile în sumă delei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei TVA.

Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin adresa nr.din 19.06.2009, precizează că sumele reprezentând majorări de întârziere aferente debitelor pentru care s-a dispus desființarea Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, sunt delei și reprezintă:

-lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
-lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Se reține că pentru creanțele fiscale care au generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, în sumă delei, s-a dispus desființarea Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008.

Deoarece pentru creanțele fiscale principale în sumă delei, care au generat accesoriile delei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus

desființarea Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, **se va desființa** și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009 pentru **accesoriile în sumă delei**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

3.3 Referitor la majorările de întârziere în sumă delei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este învestită să se pronunțe asupra accesoriilor aferente unor creanțe pentru care societatea a formulat contestație, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus suspendarea soluționării contestației pentru creanțele fiscale principale,

care au generat accesoriile în sumă delei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin care au fost stabilite creanțele fiscale care au generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulate de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus suspendarea soluționării contestației pentru creanța fiscală principală în sumă delei, reprezentând impozit pe profit, care a generat accesoriile în sumă delei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus **suspendarea soluționării cauzei** pentru suma delei, reprezentând impozit pe profit.

Prin Decizia nr.....din 05.06.2009, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală precizează că:

„În baza constatărilor consemnate în raportul de inspecție fiscală nr./15.04.2008, organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii a întocmit plângerea penală nr./14.04.2008 [...]

Prin Decizia nr./08.07.2008, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a suspendat soluționarea contestației formulate de S.C.S.R.L. împotriva deciziei de impunere emise în baza raportului de inspecție fiscală nr./15.04.2008, până la pronunțarea de către instanță a unei soluții definitive și irevocabile [...].”

Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin adresa nr.din 19.06.2009, precizează că majorările de întârziere aferente debitelor pentru care s-a dispus suspendarea soluționării cauzei sunt delei.

Se reține că pentru creanțele fiscale în sumă delei, care au generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, delei, s-a dispus suspendarea soluționării cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv până la soluționarea laturii penale.

Deoarece pentru creanța fiscală principală în sumă delei, care a generat accesoriile delei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr.....din 05.06.2009, a dispus suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, se va suspenda soluționarea cauzei și pentru majorările de întârziere în sumă delei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "***accessorium sequitur principale***" (accesoriul urmează principalul).

În același mod și-a exprimat punctul de vedere și Direcția Generală Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care, prin adresa nr./25.08.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 29.08.2008, precizează următoarele:

„[...] în situația în care dezlegarea pricinii atârnă, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, suspendarea vizează o chestiune de a cărei soluționare ar putea depinde și soluția ce va fi pronunțată în cauza dedusă judecății pe cale administrativă.

Suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care organele de soluționare ar pronunța soluții contradictorii.

Pentru cele ce preced, apreciem că, dumneavoastră, în exercitarea principiului rolului activ în sistemul căilor administrative de atac, aveți facultatea de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei în cazul în care soluționarea acesteia depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv după soluționarea pe fond a contestației depusă împotriva titlului de creanță care individualizează obligația fiscală principală

de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii.”

Având în vedere cele precizate mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **va suspenda soluționarea** cauzei pentru majorările de întârziere **delei.**

Procedura administrativă va fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru creanța fiscală principală în sumă delei, reprezentând impozit pe profit, care a generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și pct. 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5. Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. [...]”

4. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor contestate, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, **S.C.S.R.L.** din localitatea solicită suspendarea executării deciziei contestate până la soluționarea contestației.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]"

Potrivit art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma delei, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, acesta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 119, 120, 214, 215 și 216 (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 10.5 și 12.7 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

- **Suspendarea soluționării** contestației formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de **....lei**, reprezentând:

-lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008;

-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă delei, stabilit prin Decizia de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008,

procedura administrativă urmând a fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru creanțele fiscale care au generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, conform celor reținute în prezenta decizie.

Dosarul contestației va fi transmis organului fiscal care a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie restituit organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

- **Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de **....lei**, reprezentând:

- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei;

- lei majorări de întârziere aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate în sumă de lei, stabilite prin Decizia de impunere nr.din 28.08.2008;

- lei aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Decizia de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008;

-lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită prin Decizia de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008;

- **Desființarea** Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 09.02.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma delei, reprezentând majorări de întârziere, din care:

-lei accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Decizia de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008;

-lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită prin Decizia de impunere nr.....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, urmând ca printr-o altă echipă să se procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă și să emită un nou act administrativ fiscal, având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

- **Constatarea** necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 06.10.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma delei, reprezentând majorări de întârziere, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.